

L I T E R A T U R A

FERNANDEZ VIDAL, ELISEO: CONTRIBUCIÓN AL CONOCIMIENTO SOBRE LA MORFOLOGIA Y DISTRIBUCIÓN GEOGRÁFICA DE LA EREBIA TRIARIUS (de PRUNER, 1798) EN LA REGIÓN GALLEGA, 1984.

Výzkum *Rhopalocer* probíhá velmi intenzivně již po celá desetiletí, ale přesto dochází stále k objevování a popisování nových taxonů a to i ve zdánlivě dobře zmapované západní Evropě. Zejména na Iberském poloostrově bylo popsáno v poslední době velké množství nových taxonomických jednotek.

Erebia triarius (de PRUNER), který VERITY zařadil do nového rodu *Triaria*, se vyskytuje pouze v Evropě a to ve třech oddělených centrech, balkánském, středním a iberském. Balkánské centrum zastupuje *ssp. rebeli* WARREN, 1932 v Jugoslavii (Herzegovina, Černá Hora) a v Albanii. Výskyt v Rumunsku-Transilvanii je sporný.

Ve středním centru byly popsány kromě nominální rasy ještě

ssp. letincia FRUHSTOFER, 1910,

eurykleia FRUHSTOFER, 1910

a *venaissima* FRUHSTOFER, 1917, které se vyskytují v oblasti Alp od Jugoslaviie (Julské Alpy) až do Francie (Basses Alpes).

Iberské centrum, které tvoří mnoho izolovaných enkláv, je zastoupeno *ssp. evias* GODART, 1823 (syn. *pyrenaica* STAUDINGER). Tento poddruh žije zvláště ve východních a francouzských Pyrenejích.

Ssp. hispanica GRUMPPENBERG, 1882 (syn. *hispanica* HEYNE, 1895) byla popsána z Teruelu (Albarracin) a *ssp. granjana* OBERTHÜR, 1909 z La Granja (Segovia-Sierra de Guadarrama). V roce 1970 byla popsána ještě *ssp. noguerae* MANLEY, která žije na poměrně malém území v oblasti Noguera, Colomarde, Griegos a Bronchales.

Kromě uvedených poddruhů popsal v roce 1983 E.H. Fernández Vidal dvě nové *ssp.* První z nich *Erebia triarius mendesi*, nazvaná na paměť zakladatele entomologie v Galicii a Portugalsku Cândida Mendese de Azevedo, představuje nejzápadnějšího zástupce druhu *triarius* a dokonce celého rodu *Erebia*. Tato rasa se liší od příbuzných *ssp.* takto: *ssp. evias* má pole na spodu zadních křídel výraznější a více žilkovaná. Rezavá páska horní strany předních křídel se liší silně od zákla-

du křídel a ohraničuje stejně živý tón barvy na spodu křídel.

Od ssp. hispanica se liší tím, že má očka na křídlech větší, černá s dobře vyvinutými bílými středy a neexistuje takřka rozdíl mezi barvou rubu a líce předních křídel.

Od ssp. granjana se liší menším rozpětím křídel, živější barvou a menší šířkou rezavých pásek na předních křídlech a menším zaokrouhlením apikálního úhlu těchto křídel.

Všeobecně lze shrnout, že ssp. mendesi má živěji zbarvené rezavé pásy na tmavším základu s hustším pokryvem křídel a na spodu zadních křídel s takřka neznatelnými poli a s očkováním vyznačeným bílými středy. Byl popsán z pohorí Gérez-Xures na jihu Galicie v kraji Ourense. Vyskytuje se také v přilehlé části Portugalska.

Druhou ssp. popsal autor jako Erebia triarius pargaondalense (podle prof. Isidro Parga Pondal) ze Sierra del Xistral, kraje Lugo v Galicii. Tento poddruh se liší od ostatních iberských ras nejmenším rozpětím křídel (samci 37 + 42 mm, samice 35 - 40 mm). Rub předních křídel má po celé ploše takřka stejné bronzové zabarvení. Rub zadních křídel je velmi žilkovaný a má kořenové a submarginální pole extrémně bělavé a tím je zbarvení této části velmi kontrastní.

Od této ssp. popsal Fernández Vidal dále tři individualní formy: f. romanii, která má rezavou pásku na líci předních křídel takřka redukovanou,

f. clara (samice) má pásku na líci předních křídel žlutou,

f. obscura (samice) má pásku na líci předních křídel rezavou.

Holotyp i alotyp jsou z hory Xistral, 990 m n.m., 13.VII.1983.

Erebia triarius (de PRUNER) představuje spolu s několika dalšími druhy rodu Erebia boreálně alpské prvky přírody Iberského poloostrova. Množství izolovaných oreografických částí tohoto poloostrova dává předpoklad, že i v budoucnosti budou popsány nové taxony různé úrovně.

Ing. Josef Mašek.
Fučíkova 387,
364 52 Žlutice.